

Gábor Felicia Csángó vagyok

Szia Felicia!

Ma végre volt időm elő-
vasni a dolgozatodat.

Most irhatom, hogy kelle-
mesen meglepődtem, hogy
milyen nagyszerű. (...)

Örülök, hogy végre egé-
szén közelről is megismer-
hettelek, mert a vasárnapi
tracspartik, úgy látszik,
erre sosem voltak alkal-
masak (bár azt hittem).

Ami az egészben valóban
meglepett, az inkább az a
látásmód és az a korábbi
életed, ami csak az írásból
derül ki. Kívülről, de lát-
szólag már belülről sem
látszik rajtad. Tehát, ha az
írásod őszinte, akkor jól
palástolod magad, és más-
hogyan, másképpen látta-
tod (nem képmutatásra,
színészkedésre vagy ha-
sonlókra gondoltam). Ha
nem vagyok tapintatlan,
kijelenthetem, ezt rosszul
teszed. Budapesten több
irodában dolgoznak Feli-
ciák, akik este panelben
hajtják le fejüket, és vasár-
nap valamelyik plázában
vásárolnak. De csángó
Feliciából csak EGY van.

Előszó

Ezt a könyvet rövidke történet előzi meg: pályázati felhívásra néhány oldalas dolgozatot írtam magamról, családomról, a csángókról. Első díjas lettem. Büszke voltam és elküldtem néhány barátomnak, hogy elolvassák. Meglepően nagy lelkesedéssel fogadták. Az egyik legjobb barátom ezt írta vissza:

Szia Felicia!

Ma végre volt időm elolvasni a dolgozatodat.

Most írhatom, hogy kellemesen meglepődtem, hogy milyen nagyszerű. (...) Örülök, hogy végre egészen közelről is megismerhettelek, mert a vasárnapi traccpartik, úgy látszik, erre sosem voltak alkalmasak (bár azt hittem). Ami az egészben valóban meglepett, az inkább az a látásmód és az a korábbi életed, ami csak az írásból derül ki. Kívülről, de látszólag már belülről sem látszik rajtad. Tehát, ha az írásod őszinte, akkor jól palástolod magad, és máshogyan, másképpen láttatod (nem képmutatásra, színészkedésre vagy

hasonlókra gondoltam). Ha nem vagyok tapintatlan, kijelenthetem, ezt rosszul teszed. Budapesten több irodában dolgoznak Feliciák, akik este panelben hajtják le fejüket, és vasárnap valamelyik plázában vásárolnak. De csángó Feliciából csak EGY van.

Ez vezéreljen, legyél rá büszke, és legyél ilyen.

Azt is elmondanám, hogy bár nem éltem sorsodat, de minden kisebbségi magyar (emigráns) kicsit magára ismerhet, és mondatokba öntve, magáénak vallhatja a történetedet. (...)

Ez a levél adott bátorságot arra, hogy ezt a könyvet megírjam. Köszönöm neki és kedvesemnek a bátoritást.